SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. X. U Samoboru, 10. siječnja 1915. Br. 2.

Izlazi svake nedjelje. PRETPLATA za pol godine za domaće K 3·40, za vanjske K 4 za inozemstvo K 5. — Pojedini broj 16 filira.

Uprava i uredništvo nalazi se TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3 (tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Nešto o dokinutim blagdanima.

Pokojni Sv. Otac Papa Pijo X. dokinuo je dne 2. srpnja 1911. neke zapovijedane blagdane. Biskupi hrvatske crkvene pokrajine zamoliše na to sv. Stolicu, da u nas ostane prvašnje stanje, što je i dozvoljeno bilo ali samo privremeno t. j. dotle, dok biskupi stave svoje primjetbe. Budući da su naši hrvatski biskupi svoje opaske već stavili, to odredba sv. stolice glede dokinuća nekih svetkovina stupa u krijepost. U savezu s tim zagrebački je nadbiskup u svojoj okružnici od 12 lipnja 1914. broj 4385. odredio, da počevši od 1. siječnja 1915. stupa u krijepost u zagrebačkoj nadbiskupiji odredba sv. Stolice o dokinuću blagdana.

Spomenuta okružnica preuzv. gosp. nadbiskupa zagrebačkog pročitana je u našoj župnoj crkvi na Novu Godinu i protumačena. Povodom tim nastadoše razne raspre, kriva tumačenja i medju gradjanstvom i narodom. Da se tome na put stane evo još razjašnjenja.

Već u prva kršćanska vremena kršćani su, slušajuć sv. misu i uzdržavajuć se od težačkog posla, svetkovali nedjelju i glavnije Gospodinove dane, dane bl. Djevice Marije i nekih svetih, koji se osobito spominju u sv. pismu (sv. Ivan Krstitelj, svi apostoli a osobito sv. Petar i Pavao, sv. Stjepan, prvi mučenik itd.). U pojedinim kraljevstvima svetkovali bi dane onih svetih, koji su bili za to kraljevstvo zaslužni, pače i pojedine crkve imale su svoje svetkovine. Tijekom stoljeća broj se svetkovina silno pomnožao, koje su biskupi uz privolu klera i puka jednostavno uveli. (Dr. M. Štiglić: Katoličko pastirsko bogoslovje. Svezak I. Str 337 i 338).

Poradi tolikih blagdana siromasi su stradali, nijesu si mogli zaslužiti svakidanji kruh, drugi pak su se dali na besposlicu i neumjerenost. Zbog toga bili su u 18 stoljeću neki blagdani dokinuti. Papa Klement XIV. dokine n. pr. sve blagdane apostola (samo je ostao blagdan sv. Petra i Pavla, kao prvaka apostolskih), sve blagdane mučenika (samo je ostao blagdan sv. Stjepana, prvog kršćanskog mučenika). Nije dakle nova pojava, da vrhovna glava crkve u svojoj očinskoj brizi za vjernike, dokida neke svetkovine.

Tako i predjašnji Sv. Otac Pijo X. dokidajući neke zapovijedane blagdane nije namjeravao umanjiti štovanje i pobožnost naprama svetima u puku. Svrha je bila samo ta, dokinuti obvezu, koja je vjernike u te dane teretila, t. j. dokinuti obvezu prisustvovati sv. misi i ne raditi težačkog posla. Tako se umanjenjem broja zapovijedanih blagdana umanjuju grijesi, daje se svijetu prilika, da si u teškim današnjim prilikama radom privrijedi potrebno za život i uzdržavanje. (Okružnica preuzv. g. nadbiskupa zagrebačkog).

Po koji su to dokinuti blagdani? Ili bolje reći, na koje dane ne moraju više vjernici prisustvovati sv. misi i mogu raditi težačke poslove? Evo ih:

1. Svijećnjica (2. veljače), 2. Blagovijest (25. ožujka), 3. Drugi dan Uskrsa. 4. Drugi dan Duhova, 5. Tijelovo (no svečani ophod ima se i dalje na taj dan održavati), 6. Sv. Stjepan kralj (20. kolovoza), 7. Mala Gospa (8. rujna), 8. Sv. Stjepan mučenik (26. prosinca), 9. patron (biskupije župe, mjesta) i 10. ini dani, što ih je puk dosad bud na temelju zavjeta bud na temelju partikularnog prava kao zapovijedane blagdane slavio.

No treba uvažiti ovo: Za crkvu nijesu blagdani dokinuti nikad, ni sad ni u 18. stoljeću. Crkva slavi sve svetkovine i župnici moraju na sve blagdane, morali ih vjernici svetkovati ili ne, služiti sv. misu za svoj narod. Tako će biti i ubuduće. I na ove netom dokinute svetkovine, služit će se u crkvama sv. mise kao i dosad (u nas u Samoboru u 8, 9 i pjevana sa propovijedi u 10 sati) držat će se propovijedi, večernjica i sve pobožnosti.

Ja sam uvjeren, da će narod hrvatski, odan vjeri svojih otaca, svetkovati sve svetkovine kao i dosad. A napose gradjanstvo samoborsko i narod župe samoborske, štujući svoje vjerske svetinje i držeći se rado svojih starih običaja, znadem, da će i unapredak na te dokinute svetkovine dolaziti u hram Božji, i uzdržavati se, do skrajnjih slučajeva bijede i siromaštva, od težačkih poslova.

Milan Zjalić, župnik.

Junačka smrt bataljunskog zapovjednika i njegovog nasljednika.

Kako je poznato, pao je na sjevernom ratištu kapetan Ljudevit Budicky, zet pok. našeg sugradjana Marka Bahovca. Za svoje hrabro držanje pred neprijateljem on je kasnije unaprijedjen izvan reda na majora. O njegovoj junačkoj smrti kao i smrti njegovog predšasnika bat. zapovjednika Trbojevića vadimo iz opisa jednog časnika bataljuna slijedeće:

Potpukovnik Vladimir Trbojević imenovan je ljetos u svibnju zapovjednikom bosanskoga lovačkog bataljuna. Rodjen u [illegible] obitelji, skroz na skroz vojnik, bio mu je najveći cilj, ne samo da sačuva dobar glas bataljuna, nego da ga još po mogućnosti i uzvisi. Već za kratko vrijeme mu je uspjelo, da stekne simpatije časnika i momčadi. Ma da je bio samo kratko vrijeme zapovjednik, poveo je bataljun s največim povjerenjem na njim u boj. Bilo je to 30. kolovoza, kad je bataljun prvi put došao u tešku vatru. S največim mirom i hladnokrvnošću izdao je potpukovnik Trbojević jasne i odredjene zapovijedi za grupiranje i navalu. Na njegov znak navalio je cijeli bataljun iz sakrite pozicije, a on sam ga je sa svojim štopom neustrašivo slijedio oko sto koraka udaljen od prednje linije, uvijek na čelu da uzmogne pregledati cijelo bojište i točno promatrati napredovanje. Kad su već i prva neprijateljska taneta našla svoje žrtve u redovima bosanskih lovaca i njegova zaštitna kumpanija već otvorila vatru, bio je potpukovnik Trbojević uvijek tamo, gdje je smatrao potrebnim, da sam utječe. Ponovne pobočnikove opomene da se neka ne izlaže bile su bezuspješne. Kad je već i vlastiti odio strojevnih pušaka pucao, uzeo ga neprijatelj za svoj glavni cilj i prava se tuča metaka sručila na stajalište bataljunskoga zapovjedništva, koje se nalazilo otprilike dvjesta koraka za ovim. Nepokolebivo prateći resno napredovanje svojih hrabrih lovaca, stajao je potpukovnik Trbojević u ovoj tuči taneta. Nije dugo potrajalo i jedno je tane sravnilo hrabroga junaka sa zemljom. Pobočnik je odmah priskočio, i uz pomoć jednoga jednogodišnjeg dobrovoljca, povezao teško ranj. noga i dao ga iznijeti iz bojne linije. Bio je to težak udarac za cijeli bataljun, koji nije više mogao vidjeti svojeg junačkog, neustrašivog zapovjednika. Usred napredovanja obavijestio je pobočnik najstarijega kapetana o kobnom dogadjaju i ovaj je preuzeo zapovjedništvo. Bio je to kapetan Ludevit Budicky, vrlo darovit izvrstan, neumoran časnik, kojega su svi drugovi veoma štovali. Zadivljivom neustrašivošću i hladnokrvnošću mogio ga se vidjeti za bitke, koja je trajala dva dana, sad za desnim, sad za lijevim krilom, prateći sve uvijek svagdje u pravi čas. Za slijedećih višednevnih marševa, neprestano zabrinut za dobro momčadi, doveo je ipak bataljun usprkos ogromnog puta i lošeg terena na cilj. Nije imao mira, dok nije posljednji momak bio opskrbljen i spremljen. I njegovi ga Bosanci zavoljeli.

9. studenoga došao je bataljun opet u boj. Energiji i nepokolebivom miru kapetana Budickoga ima se zahvaliti, da je i u ovoj žestokoj bici bataljun opet opravdao svoj dobar glas. Napredujući dalje dan kasnije najednom su bili na prolazu kroz jednu šumu obasuti šrapnelskom vatrom. Nehotice se svi raspršili. Ali kapetan Budicky ostao je neustrašiv na konju. Ova je hladnokrvnost tako djelovala na čete, da se bataljun opet brzo okupio i udaljio iz pogibeljnoga

Samoborski vodovod.

Dozvolom i ljubaznosti g. Lončarića pregledao sam vodospremu sagradjenu na Hajdovčaku. Ta lijepa i ukusno sagradjena vodosprema, koju zatvaraju jaka željezna vrata, nad kojima stoji uzidana bijela mramorna ploča sa zlatnim slovima „Vodosprema 1.914", stoji baš na polovinu brdašca, sa kojeg se pruža lijep pogled na stari grad i naš ubavi Samobor. Vodosprema zaprema dva prostora i to prvi uski i duboki i drugi, veliki koji će sakupljati vodu za Samobor. U prvom prostoru vidi se dvije cijevi i to desna za odvod suvišnje vode i puštanje ove, kada je potreba da se vodosprema očisti, a druga, koja vodi vodu u Samobor. Preko prvog prostora vode željezne ljestve u vodospremu. To je prostor dugačak 10 m, 3·70 m visok i 8 m širok, a svod drže dva jaka betonska stupa.

U tom prostoru stajat će 2.800 hektolitara vode. U ovaj veliki prostor ulazi na desnoj strani cijev, kroz koju dolazi voda iz vrela. Kroz onu cijev dolazi svake sekunde 5·5 litara vode, dok je sadašnji potrošak proračunan samo na 3·5 litara vode, to onda ostaje još uvijek 2 litra suviška, dakle za nedogledno vrijeme dovoljno vode a i uvijek napretek u slučaju nesreće (vatre) ili za polijevanje ulica. Tako će biti Samobor bez bojazni za kaki nedostatak vode.

Sada je voda već puštena, u sve cijevi po Samoboru, a naskoro bit će provizorni javni izlijevi smješteni po mjestu i voda puštena, da se cijevi mogu da ispiraju. U Rudarskoj dragi imade izlijev u Gradnu i tamo smo pili prvu vodu, koja je bistra, bez mirisa i teka, baš takova, kaka mora da bude zdrava i čista voda, koja nam je za život toliko potrebna.

Tako je eto dovedeno do kraja ovo veliko i po čovječje zdravlje tako korisno djelo, a potomstvo će biti jamačno zahvalno onima, koji su kod tog vodovoda što učinili.

Ne možemo mimoići, a da ne kažem da si je gradjevni ured zem. vlade ovim djelom upravo zadužio zahvalu cijelog Samobora, te ide svaka čast i poštovanje velem. g. savjetnika **Pisačića** koji je i uložio osobiti interes da je cjelokupno uredjenje vodovoda ovako krasno ispalo. Ovim se vodovodom može Samobor ponositi, a bit će mnogo mjesta, koja će nam zavidjati za tu korisnu instituciju i za ovu čistu gorsku vodu, čije vrelo stoji par sto metara više našeg mjesta. Tako je došla prva voda u Samobor, a da za to mnogi i nije znao. Došla je tiho i mirno bez buke, kao što nam dolazi svako dobro u životu.

Na koncu nam dužnost nalaže, da spomenemo i g. Lončarića koji si je dao mnogo truda i svagda nastojao, da se radnje izvedu, kako su i zasnovane pa je tako i njegov mar usko spojen s tim opće korisnim naprednim djelom. —.—

---

područja. Kad se dan poslije imala zauzeti jedna šumska čistina, opet je bataljun došao pod žestoku topničku vatru.

Ne obazirući se na taneta, izdavan je kapetan Budicky zapovijedi i pošao u najžešću vatru, da se osvjedoči, kako se ispunjavaju njegovi nalazi. Upravo je htio pobočnik, da mu nješto prijavi, kad dotrči sprijeda jedan vojnik. Budicky mu je pošao iz šume u susret, kad ga jedno zrno obori. Rana je bila takve naravi, da se nije mogla na licu mjesta povezati. Uspjelo je samo ga brzo odnijeti u stražnje redove pomoću njegovoga vjerne sluge; ali liječnici ga nijesu više mogli spasiti. Tako je bataljun izgubio u 10 dana dva zapovjednika.

Domaće vijesti.

Novi biskupi. Kako „Hrvatska" doznaje iz najpouzdanijeg vrela, predloženi su presvj. gg. kanonici dr. Josip **Lang** i dr. Dominik **Premuš** za posvecene biskupe zagrebačke nadbiskupije. Skorih dana će se obojica predloženih kanonika otputiti u Beč u svrhu provedenja kanonskog procesa.

Ratno odlikovanje. N.jeg. Veličanstvo podijelilo je generalmajoru Eugenu Chevalieru **Ruiz de Roxas**, komandantu 7. kavalerijske brigade: u priznanju junačkoga i uspješnoga držanja pred neprijateljem ratnu dekoraciju k redu željezne krune II. razreda.

Vjenčanje. Gosp. Miroslav Šimončić, pravi učitelj kr. vel. gimnazije u Varaždinu, vjenčao se u Zagrebu 2. siječnja s gdjicom. Olgom Tomić, kćerkom, umi. sveučilišnoga profesora dra. Petra **Tomića**. Čestitamo.

Zaruke. Naš mladi sugradjanin gosp. dr. Nikola **Reizer**, asistent kr. sveučilišne biblioteke, zaručio se je s gospodjicom Zdenkom **Sušnik**, kćerkom ravnajućega učitelja u Sisku, gosp. Antuna **Sušnika**. — Bilo srećno!

Darovi o Božiću za kuhinju Crvenoga Križa. U iskazu darova za kuhinju „Crvenoga križa" izostala su pomutnjom imena Paule Melinščak i Lenke Kogoj, koje gospodje su takodjer poslale darove za Božić ranjenika u ovdašnjoj bolnici.

Dar Crvenom križu. Gosp. Pavao **Nežić** darovao je Crvenom križu u Samoboru 5 K.

Imenovanje u učiteljstvu. Gdjica. Vilma pl. **Bedeković** privremena učiteljica ženske stručne škole u Samoboru imenovana je pravom učiteljicom.

Proštenje sv. Antuna u samostanskoj crkvi. Druge nedjelje, 17. o. mj. održava se proštenje sv. Antuna u crkvi oo. franjevaca. Sv. misa bit će u 6 sati s propovijedju, zatim tihe u 8 i 9 sati, a svečana s propovijedju u 10 sati, napokon tiha običajna u pol 12 sati. U subotu je večernjica u 4 sata. — Istu nedjelju — za ovu godinu — slavi se i blagdan preslavnog imena Isusova.

† Anka pl. Spišić-Japranska, supruga kr. kotarskoga predstojnika u m., umrla je u Zagrebu nakon dulje teške bolesti u 26. godini života. Mladjahnu pokojnicu oplakuje uz supruga Milana pl. Spišića i dvoje dječice Mirica i Leo. Pokojnica je sahranjena na mirogojskom groblju uz saučešće rodjaka i znanaca. Laka joj zemlja!

† Katarina Sikste, majka posjednika u Farkaševcu g. Večeslava **Sikste**, umrla je u Jakovlju u Hrv. Zagorju nakon kratke bolesti u 81. godini života. Sprovod častne starice bio je 8. o. mj. u Zagrebu, kamo su prevezen. njeni zemni ostaci. — Laka joj zemlja!

† Katarina Bastijančić, posebnica, umrla je nakon duge i teške bolesti u kući svoga sina, gostioničara g. Franje Bastijančića. Navršila je 79. godinu života. Pogreb pokojničin bio je u srijedu poslije podne uz saučešće općinsta i vojno-veteranskog društva. — Laka joj zemlja.

Dar. Umjesto vijenca za blagopokojnu gospodju Katicu Bastijančić darovaše gg. Slavoljub Godec i Terezija Godec svaki po 10 K. za siromašnu školsku djecu u Samoboru. Na tom daru zahvaljuje im uprava škole.

Pismo vojnika sa sjevernog ratišta. Mladi samoborski trgovac Antun C., koji služi na sjevernom ratištu, javlja se češće pismima svojoj majci. U jednom nedavno prispjelom pismu piše: Na dan svetog Božića, znam, da ste mnogo Vi svi kod kuće na mene mislili kao što i ja na Vas. Sproveli smo blagdane po ratnički. Nije bilo baš sve onako kao što je kod kuće bilo. Izostao je onaj domaći „Kristkindl", ali me je zato pohodio ratnički Kristkindl i donio dvije zvijezde. Postao sam naime **kapral**. Kako Kriskindl, pohodio me i Nikolo, makar i u nešto skromnijem obliku. Veselja se uvijek medju vojskom nadje. Ovaj čas što pišem, sviraju si momci i pjevaju. Dolazim u dodir i s Nijemcima, koji su fini ljudi. Naporan je moj posao ali sve lako svladavam kao pravi Hrvat za kralja i za domovinu. Inače sprovodim dane u zdravlju, koje i Vama želim i t. d.

Apel na g. načelnika. Primamo ove retke: Jedan općinar, dao je vagati svoje krmce 30. prosinca 1914. na javnoj mosnoj vagi, te je vagalo 125 kg. Isto krmče dao je vagati opeta 8. siječnja 1915. te je vagalo 110 kg. Krmče se tovi, pak je sada pitanje, dal istome ne prija više dobra hrana ili ne odgovara mosna vaga. Dobro bi bilo da se g. načelnik zainteresira, za valjanost i točnost upitne vage.

Samoborci u ropstvu. Od Samoboraca, koji su se na sjevernom bojištu borili dopali su u ropstvo: Rikard Uršić, od 87. pješ. pukovnije u Pulju; nalazi se u Sibirksu kod Moskve; Franjo Sukije, domobran, koji je služio kod 10 satnije u Ljubljani, nalazi se u mjestu Vladimir Gubernovski; Antun Žokalj od 27. domobranske pukovnije u Ljubljani nalazi se takodjer u Rusiji kao zarobljenik. Sva ta trojica javila su se pismom svojima u Samoboru.

Ranjenici u bolnici Crv. križa. Od 20. studenoga 1914. prispjelih ranjenika u bolnici Crvenoga križa u Samoboru mnogi su ranjenici Crvenoga križa u Samoboru mnogi su ranjenici iz ove bolnice otpušteni i premješteni na vlastitu molbu u bolnice koje su bliže njihovim domovima, a u Samobor su u bolnicu opet nadošli drugi ranjenici, a medju njima iz samoborskog kotara. U idućem broju donijet ćemo točan iskaz svih ranjenika prema sadašnjem stanju.

Pozor porezovnici! Od 1. do 31. siječnja t. g. valja predati valovnice u **predmetu kamatnih tereta**, škono se imadu uzeti u račun kod općeg dohodarinskog prireza iza zemljišnog i kućnog posjeda.

Vlasnicima zajmom opterećenih kuća i zemljišta podijeljena je §-om 13. zak. čl. XLVI.: 1883. pogodovnost, da se:

1. od općeg dohodarinskog prireza zemljišnog i kućnog posjeda ima odbiti 10 postotaka jednogodišnjih kamata glavničnog ostatka, koji do konca poreznoj godini prethodeće godine faktično još nije otplaćen od zajma, koji no i uknjižbom tereti dotičnog vlasnika; pretpostavivši, da su sa glavnicom i kamati uknjiženi;

2. kao godišnje kamate od zajmova, koji su kod novčanih zavoda, bavećih se vjeresijskim poslom, podignuti, te se imaju tečajem izvjesnog broja godine otplatiti, uzimlje se nepromijenjeno za čitavo vrijeme amortizacije ona svota, koja po kamatnjaku, ustanovljenom u zadužnici, otpada na jednu godinu od uzajmljene glavnice; ako otplaćivanje zajma ne otpočima prvoga dana godine, nego tečajem godine, to se u prvoj i zadnjoj godini amortizacionalnog roka mora kod ustanovljenja porezu potpadajućeg dohotka uzeti u račun samo razmjerni dio godišnjih kamata. Kamate, pripadajuće od gruntovno uknjiženih javnih poreza i zaostataka na erarskim najamninama nisu predmetom odbitka (§ 16 zakonskoga članka XLVI. i 1883.)

Do 20. siječnja valja nadalje valovati dohotke na kamate glavnica i na rente potpadajućih dohodaka.

Predmetom poreza na kamate glavnica i renta jest svaki ovaj imutak, kojega se zemljarina, kućarina, tecivarina, rudarski porez, ter porez na javno polaganje računa obvezanih poduzeća niti posredno niti neposredno ne dotiče; predmetom ovoga su naročito svi oni kamati, dividende i tentijeme, koje stanovnik zemlje (osoba ili moralno tijelo) povlači iz raznih dohodnih vrela kao iz doživotnih renta udovičke opskrbe, i t. d.

Konačno valja do 20. siječnja valovati dohotke glede tečevarine IV. razreda. Valovati su dužni oni, koji uživaju stalnu plaću, mirovinu milostinju ili počasnine ili koji kao općinski, crkveni, društveni ili privatni činovnici, zvaničnici, organi i t. d. ako imaju veću mjesečnu plaću od 80 K.

Sa samoborske željeznice. Pišu nam iz gradjanstva: U ponedjeljak 4. o. mj. vozio sam se u 1 sat željeznicom u Zagreb. Na postaji Domaslovec stajao je jedan vojnik i čekao da se odveze u Zagreb. No što se dogodi? Vlak umjesto da stane, kako bi to morao, nije se obazirao na toga putnika već je jednostavno otišao dalje i ostavio siromašna vojnika, koji je pače još i potrčao za vlakom u nadi, da će ipak stati. Ako je ovaj siromašni vojnik morao biti poslije podne u službi, to si lako možemo zamisliti njegovu nepriliku, u koju je dospio radi samoborskoga vlaka. Navečer, vraćajući se kući, stajao je vlak u Domaslovcu potpunih 7 časaka — jer nije mogao dalje. Eto ti na, to je — sudbina jarac! O podne ostavlja putnike, a navečer ne ide dalje!

Još bismo istakli zahtjev da se vagoni na samoborskoj željeznici bolje lože, a upotrijebi drugi ugalj od sadašnjeg, što rasprostire tako smrdljiv i neugodan zadah.

Za potporu sirota i udovica vojnikâ. Općinsko poglavarstvo Podvrh u Samoboru sabralo je medju svojim općinarima svotu od 48 K 32 fil. kao „otkup čestitaka k Novoj godini", a namijenjenu u plemenitu svrhu, u korist zaklade za potpore udovica i sirota palih vojnika.

Darovali su: po 1 K. Divjak Jana Kladje, Matković Teža, Rakovica, Vitko Jana, Otok, Bošnjak Jana, Podvrh, Simok Dora, V. Jazbina, Horvat Amalija, Bobovica, Petrić Josipa, M. Jazbina, Kovačić Teza, Podvrh, Vugrinec Stefa, V. Jazbina, Goršek Dora, Otok, Pećnik Julka, Bobovica K 1·40, Cvetković Alojzija Rude, Obranić Jana, Otok, Husta Bara, Otok, Popeš Kata, Rude, Režetar Bara, Dubrava, Husta Tereza, Otok, Matijaščić Reza, Bregana, Hribar Bara, Lug, Križetić Bara, Draganje selo, Matijaščić Taža, Podvrh, Plamenčić Lojza 60 f, Braslovje, Horvat Taža, Gradna, Horvat Mija i Jaga, Gradna, Lukšić Jelka, Celine, Sučić Magda, Kladje, Prišlin Magda, Gregurić breg, Jerbić Lojza, Braslovje, Repinac Taža, Braslovje, Husta Tereza, V. Rakovica, Hribar Fanika, Lug, Dragaš Magda, Medsave, Obraz Mijo i Bara, Braslovje, Matijaščić Roza, Cerje, Bezjak Kata, Vranik, Franceković Lizika, Kladje, Horvat Bara, Gradna, Lehpamer Ljuba, Manjevac, Genšić Joso i Taza, Cerje, Haberle Taža, Stanidol, Fulir Josipa, Braslovje, Fulir Kata, Braslovje, Kuhar Josipa, Rude, Kotarski Zofa, Kladje, Kralj Jana Stanec Žufa, Mučnjak Magda, Kladje, Borštas Reza.

Kupovnina za konje. Uslijed nastalog slučaja odredilo je ministarstvo za zemaljsku obranu, da vlasnici konja mogu samo u tom slučaju imati pravo na normalne cijene, ako ove normalne cijene, koje će se prema intenciji zak. čl. LXIX od god. 1912. samo radi pospješenja razredbenog postupka, dakle u svrhu, da se izbjegne procjembenom postupku, koji iziskuje više vremena, ustanoviti s dalekosežnom pravičnosti bez pridržaja prihvate.

Ako se pak vlasnici konja ne zadovolje s normalnim cijenama, te žele da se kupovnina procjenom ustanovi, onda se ima istih putem procj. ustanovljenja procjembena vrijednost uzeti za procjembenu cijenu, i to u slučaju, ako je ista manja od normalne cijene. U takovu se slučaju dakle vlasnik dobrovoljno odriče prava na normalnu cijenu, pak stoga može vrijediti isključivo putem procjembena cijena.

Tmina u Samoboru. Pišu nam iz općinstva: U nedjelju bila je takova tmina u Samoboru, da nijesi vidio, što no se kaže ni prsta — pred nosom. Ako i jest mjesečina u koledaru, to držimo, da bi se barem na uglovima prometnih ulica morale svjetiljke paliti, jer živimo u zimsko doba, gdje magle momentalno nastupaju, a onda ostajemo u ovakvoj tami. Nadamo se, da će naš novi načelnik ovakove stvari ubuduće odstraniti.

Umrli u Samoboru od 24. prosinca do 1. siječnja:

Mateković Antonija, 16 god. Gornji kraj, od škofuloze.

Krušec Franjo, dijete kovača 1 dan, Gornji kraj, od slaboće.

Umrli u župi samoborskoj od 1. do 8. siječnja:

a) u Samoboru:

Antonija Gorupec, žena postolara, 75 god., Gajeva ulica, od raka.

Katarina Bastijančić, posebnica, 79 god. Mesnička ulica, od grješke na srcu.

Andjela Žarković 2 god., upala pluća.

Ana Žarković 3 god., upala pluća.

b) u selima:

Juraj Devjak 7 dana, Kladje.

Barbara Stanić 10 mj. Celine.

Anastazija Horvat, 7 dana, Gradna.

Ružica Kaus, 3 god. Vrhovčak.

Ana Vugrin, 46 god. Otruševac.

Statistika mrtvih u godini 1914.

U prošloj godini umrlo je u svemu 66 osoba. Najmanje je ljudi umrlo u mjesecima lipnju i rujnu (po 2 osobe). Po 4 osobe umrle su u svibnju, srpnju, listopadu, i u prosincu. Prosinac je gotovo svake godine loš, jer podaje najveći broj mrtvih kao i mjesec siječanj. No prošle je godine bio prosinac izuzetak jer je imao samo 4 mrtva, dok je siječanj zadržao stari karakter i iskazuje opet najviši broj mrtvaca, naime 13. Vrijedno je istaći, da mjesec ožujak već kroz tri godine uzastopno iskazuje jednaki broj mrtvih (5), dok je i listopad prilično jednak, jer su u godini 1912. i 1913 umrle u tome mjesecu po 3 osobe, a prošavše godine po 4.

Godine 1912. umrlo je u Samoboru 59 osoba, 1913.: 73 osobe, a prošavše 66.

Donosimo iskaz mortaliteta kroz posljednje tri godine prema pojedinim mjesecima, da se lakše uoče razlike.

Godina	1912	1913	1914
siječan	7	8	13
veljača	4	5	8
ožujak	5	5	5
travanj	4	3	7
svibanj	6	7	4
lipanj	7	5	2
srpanj	5	3	4
kolovoz	7	6	5
rujan	3	7	2
listopad	3	3	4
studeni	4	4	8
prosinac	4	7	4
Ukupno	59	73	66

Poziv na pretplatu.

Ovim brojem „Samoborskog Lista" ulazi naš list u X. svoje godište, pa će vjeran svome dosadašnjem programu nastaviti svoj rad i nastojanje oko promicanja lokalnih interesa Samobora.

Molimo stoga naše cijenjene pretplatnike, da izvole obnoviti pretplatu za iducu godinu, odnosno za prvo polugodište 1915.

Naš list ovisi samo o pretplatnicima, pa je stoga razumljivo, da nam svako otezanje sa uplatom pretplate zadaje znatnih poteškoća. A list će moći samo onda potpuno zadovoljavati svoj zadatak, kad će i pretplatnici točno i na vrijeme vršiti svoju dužnost.

Cijena je „Samoborskom Listu" za Samobor 7 K na cijelu godinu, za vanjske pretplatnike 8 K, a za inozemstvo 10 K za cijelu godinu (Amerika 2 Dolara).

Ujedno molimo gg. trgovce, obrtnike i krčmare, da izvole anuncirati u našem listu. Time će sveudilj upozorivati općinstvo na svoje dućane, obrtne proizvode i gostionice što je u njihovom vlastitom interesu, a ujedno će poduprijeti domaće glasilo, koje mora uz znatne **materijalne žrtve voditi borbu za svoj opstanak.**

Uvrzbena oglasna pristojba zapravo je minimalna, a tko oglasuje na četvrt, polovinu ili cijelu godinu, dobija znatan popust.

Gospodarstvo.

Rekviriranje blaga.

U subotu je obavljeno po posebnom povjerenstvu preuzimanje pokoljnog blaga na ovdašnjem sajmištu za čitav kotar. Predsjednikom povjerenstva bio je kr. kot. predstojnik pogl. g. Josip Stiplošek, dok je od vojničke oblasti prisustvovao g. Stjepan Jurić opskrbni časnik.

Dovedeno je u svemu oko 690 volova, a preuzeto je 405 komada.

Javna zahvala

Svim poštovateljima, prijateljicama, znancima i rodbini te slavnom općinstvu trgovišta Samobora, koji su nam prigodom smrti naše neprežaljene majke punice bake i t. d.

Katarine Bastijančić

izrazili svoje saučešće i pokojnicu do hladna groba sproveli, budi ovime izražena naša najdublja hvala.

Napose hvalimo sl. vojno-veteranskom društvu bana Jelačića, koje je pokojnici iskazalo počast te ju sprovelo do hladnog groba.

Samobor, 8. siječnja 1915.

Franjo Bastijančić

Samoborska tiskara Slavka Šeka u Samoboru

Odgovorni urednik: SLAVKO ŠEK